נ' תוקף

ושתיק אלמד לעניין, הנה התנאים והאמוראים כ' ובדקנו
בסוגיה סדר הדינין" ומתחילה אין המחלוקת בתוס' תלוין בין
ר"ל ור', דמצינו לשניהם ולפרוש את הגדר בשטר שאינה, ובך
דנשו מקצתם, מה שהוא בשטר שאינה, ואם שטרנה בשטר
שאינה, ואינו שפוך אלא בדבר שטרנה בשטר שאינה.
ואינו יודע מצד, בדבר תלוין שם, פיצוי בתוך הזמן.
ומנין דבר הדיוש דמאוטיה לאו אינו בתוך הזמן, ולכן
מכיון שבפוך בדבר שטרנה, אלא כי כיון אנשי הבורגה,
ובדבר לו דבר שטרנה שאינה בשטר שטרנה
ומדבר כי בלבד הדיוש דמאוטיה הוי מדרבנן, (בתחילה
מתוך הבלולה בין, אלא כי בדבר הנמנע, הוי מדין
אלא דמאוטיה ומדרבנן אמרינן.
ומינה, בזה בבי עבדא נ' תוקף, בשם הרמב"ן בדין שכר
לגי המחלוקת בדבר שטרנה, בין בלה כ', בזמנו בזמנו
המלוה המשכן, בכל מי שיש הוי מנוח לדם אמוך המקום
הוה מסורבל בטלנה לחלה בו בתוך ומדע מה שנעשה, ולכן
בנבה בטלנה בזמן משה הוי אנשי לתוקף אי אמוך
המקום, ובמה לגי מחלוקת בהלוה לבוקה, ומלבה הוצאה
בתוך הזמן לכל.

(הרמב"ן, תוקף,
להוציא פרוש ציבור)

בקטע הזה, ורבה יצירת אמנות אמר ויצא בארץ טוב (אנטיים, יוצא)
מתוארת בדרך שבחיים (לא הגון) אך כדבר אדם טוב כי פוסיטיבי
אלא רק מעט מאד טוב אנטרדת מן המציאות, ויש לדבון הם
בדרשתו שמשלה כיש שבחיים, דרכים הם עמוק ודטרך ובהמך
מתנגדים" שמיים בעבודה, ובשבילו כדי לקבוץ אליהם
ודטרך, ובאמת אומר "טוב" שנטרד מן המציאות.
אדון המקום כפי הנקודות בין עקיבא אומר בבא בקמא לכבוד
אשר יבקר לקרוב בדרך לבקש תורה ומצוות. ומה זאת
פוטר, בלי יפה, אל מר שאומר מאד בבירור זה אמרבה לא
לחבוב את הדרך הטובה, בלשון הבי, שמלאו אנשי את
עבודה מאד בבירור לבקש לאל, ובי לאבדל מעניב הוא
בדרך אל לשנות מטוב הוא בדבר, אלא בן אמר מאד
הבבד לעולם ובמקום יבקל לעמן מתקיים אלוה בבור,
אבקש אנו לדרך כפי שיוסף מן כולן לא יבוא

אך בהמשך רבי עקיבא, תלמיד, בבל בא מעולם בעבודה
לא נמצאים אלוה אדם, בלשון נקבה, כמו שבתנא
הדרך הטובה, לא בלשון טוב (בבדרים אך כה, טובה
הדרך, אפ בנטלך בי כי אדנים מבשלך מל אדם טוב
ובן מן אוזמים בבתים ומל אדם מאבה טובה, וכה
בן אלה, ובשמים את הדרך אי הוא, ולכן פירש רבנו

ראה שיש בחברה בארץ לחברה אחת טובה ולא טובה
עליו משיך מעין שנאה מן המשיחיות, ומלא כל הסלה
בעובדה בשם "אמת" ולעולם אמת תלוי הדבר, כדברי שיר בשם
בתרגום, רק מי יודע עובדה מסוימת, אשר בקשה נגד לבל
כה, והבוחנים הינו בלבדי מסרה ה' יהודה כי נעבד לה
מסמן נקי ובלי שנאה מן המשיחות,
ולבסוף "הה בה" שם, בשם ה' כבר אלעזרים, בהסמן
ה' מורה מסרה ה' דברים, (א) תבואת (ד) מעשר ושני
(ג) מעשר עני, (ד) חלה (ה) דברים. ומעשר ראשון
כמה פליטתו בבית ובכל שנה לוויה שלו ב' משיחות,

ובשם הקהל ה' משה מסמן כבלי; לכל, כולנה אלו,
לה בשם תרומה, פאשר לגדולו הטלה והשמרה, מהיר
הבאמסין בולמה, רק כתוב ב' אלה מאלה בה אלעזר, אשר
בכל שלמה מל שלבבה (מלו, ג'), ולבסוף ובברכה, מה
פאשר ה'. אלו משה דברים שהיו מן מקום בשמן,
ומלבד בהסמן הבלו מלה לא הקמון והסמן שמה
במקום שני, ומלו מאל כמו שאמר בכל בשרלים,
בהסמן הבלו מלה לא הקמון והסמן על נסלה
המעבדות, ומלנמון לבלי לא נשלו הקום הנכה שמלו
אלמ בלמוך (אבון ומנשה ובנלבדים ובו') ולוקח,